

I. FÂTİHA SÛRESİ

Fâtiha; başlangıç demektir. Bir bitki tohumu nasıl o bitkinin dallarını, yapraklarını, meyvelerini ve diğer özelliklerini özünde barındıran bir çekirdek programı ise, Fâtiha da Kur'an'ın çekirdeği, özü ve özetidir. Peygamberliğin ilk yıllarında indirilmiştir. Bütün olarak gönderilen ilk sûre olup, yedi ayetten oluşmaktadır.

Fâtiha, Yüce Yaratıcı huzurunda kulun, en içten şükran ve minnettârlık duygularıyla O'na yönelişi, O'nun sınırsız merhameti, adâleti, kudreti, cömertliği, yüceliği önünde saygıyla boyun eğiştir.

Fâtiha, Allah ile kulu arasında ezeli ve ebedi, şerefli bir kulluk antlaşmasıdır.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve

yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Hamd, âlemlerin Rabb'i Allah'a aittir.

Her türlü övgüye, teşekkürle lâyık olan sadece O'dur. Gerçek anlamda övülmek O'nun hakkıdır ve yalnızca O'na yaraşır. Çünkü kâinatı yoktan var eden, tüm canlıları besleyen, terbiye eden, yöneten ve yönlendiren gerçek efendiniz, sahibiniz, yöneticiniz O'dur. Her varlığı kendi yaratılışındaki hikmete uygun niteliklerle donatan, onları dâimâ iyiye ve güzele doğru yönlendirerek her şeye hedefini ve yolunu gösteren; kulağa duymayı, göze görmeyi, güneşe ışık vermeyi, kelebeğe uçmayı, çiçeğe açmayı, ağaca meyve vermeyi öğreten O'dur. O hâlde, bütün iyiliklerin, güzelliklerin kaynağı olan Rabb'inizi tüm kalbinizle överek yüceltmeli, en derin saygı ve şükran duygularıyla O'nun hükümlerine boyun eğmeli ve yalnızca O'na kul olmalısınız.

2. O, Rahmândır; çok şefkatli, çok merhametlidir. Sizi sizden çok sever, size sizden daha yakındır. O'nun sonsuz rahmet ve şefkati, bu

dünyada mümin-kâfir ayrımı yapmaksızın tüm varlıkları kuşatmıştır. O , **Rahîmdir**. Rahmetini tamamlamak üzere bu Kitabı göndermiş ve onun ışığında yürüyen bahtiyârlara, âhiret hayatında sonsuz mutluluk ve kurtuluş müjdesini vermiştir.

Fakat O , çok şefkatli, çok merhametli olmakla birlikte, hikmetli ve adâletlidir de:

3. Din Gününün Mâlikidir.

Gerçekleşeceğinde asla şüphe olmayan Yargı Gününün hâkimidir. O Gün tüm insanlar yapıp ettiklerinden hesaba çekilecek ve böylece, hiçbir iyilik mükâfatsız, hiçbir kötül ü k cezasız kalmayacaktır. O Gün, size dünyada emânet olarak verilmiş olan gücünüz, irâdeniz ve tercih hakkınız elinizden alınacak ve ilâhî hükümlerlik tüm dehşet ve ihtişamıyla tecellî edecek. Sesler kesilecek, başlar öne eğilecek ve Mutlak Hâkim, en âdil hükmü verecek: İyiler cennete, kötüler cehenneme!

O hâlde, ey Rabb'imiz! Tüm içtenliğimizle Sana

söz veriyoruz:

4. Sadece Sana kulluk ederiz; yalnızca Sana ibâdet eder, bütün emirlerine kayıtsız şartsız itaat ederiz. İyi-kötüyü, güzeli-çirkini, doğruyu-eğriyi belirlemede, kendimize yalnızca ilâhî ölçüleri rehber ediniriz. Senden başka hayatımıza yön verecek, kurallar koyacak otorite kabul etmeyiz. Senin buyruklarına aykırı hükümler veren hiçbir güce —kim olursa olsun— asla boyun eğmeyiz **ve ancak Senden yardım dileriz.** Her türlü iyiliğin, güzelliğin Senin elinde olduğunu bilir, Senin iznin ve onayın olmadıkça hiçbir dileğin gerçekleşmeyeceğine yürekten inanırız. Dertlerimize devâyı, hastalıklarımıza şifâyı, sıkıntılarımıza çareyi ancak Sende arar; gerekli tedbirleri almakla birlikte, Senden başka hiç kimseden, hiçbir varlıktan medet ummayız. Sadece Sana yalvarır, yalnızca Senin kudret ve merhametine sığınırız.

5. Ey Rabb'imiz! Bizi, insanın doğal yapısıyla; duyguları, eğilimleri ve ihtiyaçlarıyla birebir

örtüşen, varlık kanunlarıyla tam bir uyum ve âhenk içinde olan o **dosdoğru yola**, insanlığı hem dünyada, hem de âhirette mutluluğa ulaştıracak o apaydınlık yola, yani İslâm yoluna **ilet**.

6. Nîmet verdiğin kimselerin, insanlık tarihi boyunca, tevhid sancağını elden ele taşıyan Peygamberlerin ve onların izinden yürüyen âlimlerin, şehitlerin, salihlerin **yoluna...**

7. Gazâba uğramışların, yani —Yahudiler örneğinde olduğu gibi— hakîkati pekâlâ bildikleri hâlde, dünyaya ve dünya nîmetlerine aşırı bağılılıkları yüzünden ilâhî irâdeye başkaldıran; servet, güç, makâm, şöhret gibi değerleri hay atın biricik ölçüsü hâline getirerek arzu ve heveslerini ilâhlaştıran, bu yüzden dünyada ve âhirette Senin gazâbını hak eden azgınların yoluna değil yâ Rabbi ve **sapmışların**, yani —Hıristiyanlar örneğinde olduğu gibi— bidat ve hurâfeleri ‘iyi niyetlerle’ Allah’ın dinine ekleyerek hak dinden sapan, âhireti kazanma adına dünyayı ve dünya nîmetlerini inkâr eden; okuma, öğrenme ve düşünme yetenekler ini

kendi elleriyle körelterek, cehâlet ve bağnazlık zindanlarında bocalamayı “Allah’a yaklaşmak” zanneden o şaşkınlarn yoluna **değil...**

Allah’ın Elçisi (s) bu sûrenin sonunda “Âmîn!” yani “Duâmızı kabul eyle, yâ Rab!” derdi.